

■ Nota de Premsa ■

263 ciutadans i 35 diputats catalans presenten davant del Tribunal Suprem sengles recursos contra el Reial decret de convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya i de la seva dissolució per vulneració de drets fonamentals.

El Col·lectiu Praga i altres juristes han promogut l'elaboració de dos recursos que s'han presentat avui davant del Tribunal Suprem contra el Reial decret 946/2017, de 27 d'octubre, aprovat en aplicació de l'Acord del Senat de 27 d'octubre dictat a l'empara de l'art. 155 CE. El primer recurs ha estat presentat per 263 ciutadans, dels quals 144 són juristes (alguns pertanyents al Col·lectiu Praga i a l'Associació Drets), per vulneració del dret fonamental a participar en els afers públics mitjançant representants (art. 23.1 CE). El segon recurs, presentat per 35 diputats de JxS, de la CUP i un no adscrit, es formula per vulneració de l'art. 23.2 CE, que estableix el dret dels diputats a mantenir-se en els càrrecs públics sense pertorbacions il·legítimes. Els lletrats que porten els recursos són el Sr. David Casellas i el Sr. Abel Pié, degà de l'Il·ltre Col·legi d'Advocats de Manresa.

Els recurrents entenen que:

A) Recurs presentat per ciutadans/nes

El recurs presentat davant del TS en el marc del procediment de protecció de drets fonamentals que regula la LJCA per part de diversos ciutadans, que figuraven en el cens electoral de les eleccions al Parlament de Catalunya de 27 setembre de 2015, impugna el RD 946/2017, de 27 d'octubre, pel qual el President del Govern estatal

dissol el Parlament de Catalunya elegit en aquelles eleccions (i, conseqüentment, convoca noves eleccions). Aquesta dissolució, feta per un òrgan que manifestament és diferent de qui té la competència per fer-ho (el President de la Generalitat), vulnera el dret de participació política dels ciutadans, en la mesura que aquest dret comporta no solament el dret a elegir lliurement els seus representants, sinó també a que puguin romandre en l'exercici de les funcions per les quals van ser elegits, durant el temps que legalment correspongui: això és, fins l'acabament de la legislatura o fins que el Parlament es dissolgui, d'acord amb les previsions legals establertes a l'efecte. El RD es fonamenta en les mesures excepcionals adoptades pel Govern estatal i aprovades pel Senat, en aplicació de l'art. 155 de la Constitució. En la mesura que el Tribunal Suprem entengui que aquests acords del Govern i del Senat habiliten o donen cobertura al RD de dissolució del Parlament, els recurrents demanen al Tribunal Suprem que plantegi la qüestió d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional, ja que l'article 155 CE no pot emparar la dissolució del Parlament. Resultaria procedent plantejar la qüestió d'inconstitucionalitat respecte d'aquests Acords del Consell de Ministres i del Ple de Senat en la mesura que, aplicant la doctrina del Tribunal Constitucional, tenen valor de llei.

B) Recurs presentat pels diputats / diputades

Respecte del recurs presentat pels diputats i diputades del Parlament, els arguments són els mateixos, però referits al seu dret de romandre en l'exercici de les funcions representatives per les quals van ser elegits, dret que s'inscriu en l'art. 23.2 CE. En la mesura que el RD esmentat de dissolució va posar fi al seu mandat d'una manera inconstitucional, es vulnera el dret que els reconeix l'art. 23.2 CE. Demanen igualment que, en el cas que el TS entengui que aquest RD de dissolució resulta habilitat per les mesures adoptades en aplicació de l'art. 155 CE (acord del Consell de Ministres de 21 d'octubre de 2017, aprovat per l' Acord del Ple del Senat de 27 d'octubre de 2017), plantegi la qüestió d'inconstitucionalitat respecte d'aquests Acords.

Barcelona, 14 de novembre de 2017